

הלכתא למשיחא בדרה היומי

מסכת יומא

תוכן

- א. שחטן בחוץ קודם שנפתחו דלתות ההיכל פטור.....1
- ב. פסח ששחטו בחוץ בשאר ימות השנה בין לשמו בין שלא לשמו חייב 1
- ג. ואיזהו מחוסר זמן בבעלים הזב והזבה והיולדת והמצורע שהקריבו הטאתם ואשמם בחוץ פטורין עולותיהן ושלמיהן בחוץ חייבין 2
- ד. כל הראוי לפתח אהל מועד חייב עליו בחוץ כל שאינו ראוי לפתח אהל מועד אין חייבין עליו בחוץ.....3
- ה. פרת הטאת ושעיר המשתלח ... שאין מיוחדין לשם.....3
- ו. דפסיל ביה מומא ... לרבות שעיר המשתלח.....3

דף סג.

א. שחטן בחוץ קודם שנפתחו דלתות ההיכל פטור

המקריב קרבן¹ חוץ לעזרה ביטל מצות עשה ועבר על לא תעשה², ואם הקריב במזיד חייב כרת³, בשוגג מביא הטאת קבועה. שחט בחוץ מחוסר זמן בגופו או בבעלים, הואיל ואינו ראוי עתה לבוא בפנים פטור, כמו שיבואר להלן, שאינו חייב בשחוט חוץ אלא על קדשים הראוים לבא למזבח או אלו הפסולים שאם עלו לא ירדו⁴.

לפיכך השוחט שלמים⁵ וי"א שכן הדין בשאר קרבנות⁶, בחוץ קודם שיפתחו דלתות ההיכל פטור, שהרי הן מחוסרים מעשה ואח"כ יהיו ראויין ליקרב לפני השם.

ב. פסח ששחטו בחוץ בשאר ימות השנה בין לשמו בין שלא לשמו חייב

¹ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק יח הלכה ב, ז, יב
² שנאמר השמר לך פן תעלה עולותיך בכל מקום אשר תראה
³ שנאמר אשר יעלה עולה או זבח ואל פתח אהל מועד לא הביאו ונכרת מעמיו
⁴ ערוך השולחן העתיד הלכות מעשה הקרבנות סימן ק סעיף א
⁵ דעת רש"י בזבחים סא שדין זה רק בשלמים ובתוס' הקשו עליו דא"כ אמאי אם שחטם בחוץ קודם שיפתחו דלתות ההיכל פטור הא כיון דבשאר קדשים כשרים, א"כ צריך להיות אם עלו לא ירדו ובמה דאם עלו לא ירדו חייבים עליהם בחוץ. ועיין באבהא"ז שם שפלפל בדעת הרמב"ם שהזכיר רק שלמים ולא חייב בכל הקרבנות.

⁶ עי"ל דף סב שכן דעת התוס'

הלכתא למשיחא בדרה היומי

מסכת יומא

והשוחט את הפסח בחוץ אפילו בשאר ימות השנה⁷ בין לשמו בין שלא לשמו חייב⁸, שהפסח בשאר ימות השנה שלמים הוא, כמו שנתבאר בפסחים דף ס:.

ג. ואיזהו מחוסר זמן בבעלים הזב והזבה והיולדת והמצורע שהקריבו הטאתם ואשמם בחוץ פטורין עולותיהן ושלמיהן בחוץ חייבין

שחט בחוץ מחוסר זמן בגופו או בבעלים, הואיל ואינו ראוי עתה לבוא בפנים פטור כנזכר. ואי זהו מחוסר זמן בבעלים⁹, קרבן שעדיין לא הגיע זמן בעליו להקריבו.

כיצד הזב והזבה והיולדת ששחטו הטאתם בחוץ, בתוך ימי ספירה, פטורין¹⁰.

וכן מצורע ששחט הטאתו ואשמו בחוץ בתוך ימי הספירה פטור, שעדיין לא נראו בעלי הקרבנות האלו לכפרה.

אבל אם שחטו עולותיהן בחוץ בתוך ימי הספירה חייבין, שהעולה דורון היא, ויכולה להקרב בפנים כנדבה, והחטאת והאשם היא עיקר הכפרה, ואינה יכולה להקרב בפנים כנדבה.

וכן נזיר ששחט הטאתו בחוץ בתוך ימי נזירותו פטור, הקריב עולתו או שלמיו בחוץ חייב שהחטאת היא המעכבתו, והיא עיקר הנזירות.

דף סג:

⁷ חוץ מיום י"ד קודם הצות שאם שחטו אז בפנים פסול. כס"מ שם. ובמחילת כבודו לא דק דקי"ל אין מחוסר זמן לבו ביום ולא דמי לשוחט שלמים וכו' דהתם כמ"ש רבנו שהרי הן מחוסרין מעשה אבל זמן ממילא אתי וראוי היום לשמו בפנים הילכך חייב קודם הצות עיין תוס' זבחים דף קיא: מרכבת המשנה. ועיין פסחים סא.

⁸ ואין לשאול דא"כ גם באשם מצורע ונזיר להלן בלשמו הא ראוי שלא לשמו בפנים, דלא דמי, דהתם בעי עקירה שיעקרנו מאשם לקרבן אחד, אבל פסח בשאר ימות השנה א"צ עקירה דסתמא שלמים הוא, ולבד ערב פסח קודם הצות אינו חייב מצורע למה פטור על שחומי חוץ דאז אינו ראוי לפנים כמ"ש הרמב"ם בפ"א מקרבן פסח ערוך השולחן העתיד שם סעיף טז

⁹ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק יח הלכה ט

¹⁰ שאף אם הביאו או שלחו קרבנותיהם על ידי אחרים בתוך הזמן אינו קרבן כלל. עיין לח"מ מחוסרי כפרה א, ה

הַלְכָתָא לְמַשִּׁיחָא בְדַף הַיּוֹמִי

מסכת יומא

**ד. כֹּל הַרְאוּי לְפִתּוּחַ אַהֲלֵ מוֹעֵד חַיִּיב עֲלָיו בַּחוּץ כֹּל שְׂאִינוּ
רְאוּי לְפִתּוּחַ אַהֲלֵ מוֹעֵד אִין חַיִּיבִין עֲלָיו בַּחוּץ**

אינו חייב משום שהוטי חוץ אלא על שהיטת קדשים¹¹ הראויין ליקרב לגבי מזבח, אבל השוחט בחוץ אחד מאיסורי מזבח, או מחטאות המתות הרי זה פטור, שנאמר לפני משכן ה' וכל שאינו ראוי לבוא אל משכן ה' אין חייבין עליו.

ה. פֶּרֶת חֲטָאת וְשַׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח ... שְׂאִין מִיּוֹחֲדִין לְשֵׁם

פרה אדומה¹² ששהטה¹³ או ששרפה חוץ ממקום שריפתה, וכן שעיר המשתלח שששחטו או הקריבו בחוץ אחר שהתודה עליו פטור, שנאמר ואל פתח אהל מועד לא יביאנו כל שאינו ראוי לבא אל פתח אהל מועד אין חייבין עליו. וי"א¹⁴ שאף קודם וידוי כל שהוא אחר הגרלה פטור.

ו. דַּפְסִיל בֵּיהּ מוֹמָא ... לְרַבּוֹת שַׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח

המום פוסל בשעיר המשתלח אפילו מום עובר¹⁵, ואם היה בו מום מעיקרו פסול בלא"ה מטעם שאין הגורל קובע אלא בראוי לשם.

¹¹ רמב"ם שם הלכה ו

¹² שם פרק יט הלכה ז

¹³ ולא ידעתי למה לא שנה התנא גם אשהיטת פרה אדומה שאין חייבין על זה, וכבר כתבו התוס' שם דה"ה בשחיטה. ויראה לי דמפני שרוב הדינים הקודמים בפרק שלפני זה הם בהקטרות ובפרה שריפתה היא הקטרתה לכן תני ששרפה, אבל באמת ה"ה שחיטתה דגם שחיטתה היתה מחוץ למחנה. ערוך השולחן העתיד הלכות מעשה הקרבנות סימן צט סעיף יא

¹⁴ דעת הראב"ד ומבואר לעיל סב:

¹⁵ רמב"ם הלכות עבודת יום הכיפורים פרק ה הלכה יז